

הוצאת והכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תשס"ט

ספר

סוד מערבי

רא"ה זה חדש הוא היסוד הטובב על ספר, 'יסוד יוסף'
תיקון חברית סגולה מכל העמים : ורבים צריכים
לתיקון הלוה. ואתה תחווה. במ' הוזה"ק ובשאר ספרי הק'
המקובלים גדולים ועצומים : וכי ישאל איש מהיכן הוא
מתחיל פי הבא"ר ואיה בית הרא"ה לחומשי' ישלחנו
ילפינן חיפוש חפ"ש מאות אמ"ה שם שם לו מוכח השלמי'ם :
עלה אמ"ה זה היסוד ~~בגם~~ אמ"ה זה הטובב קול אר"ש
הטובה טוב להולכים בתמים : והאוחז באמ"ה ומש'טין אף
אתה אמור לו גרש את האמ"ה הזאת צא ולמד את
הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים. כראש מרומים :

הלא כה דברי איש צעיר ר"ב זעיר'א קטינא
רפאל אוחנא ס"ט .

נדפס

בעיה"ק ירושלם תובב"א

שנת ששון ושמחה ישינו לפ"ק

בדפוס הרי"ן לעזוי יצ"ו

הסכמת

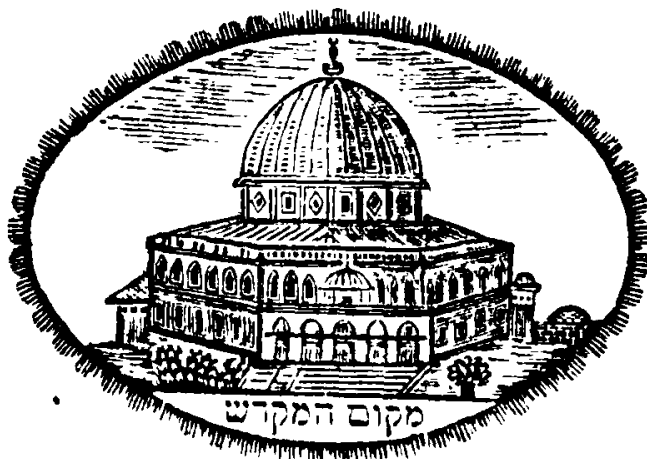
עשרת ראשינו וצ"ת אדמו"ר הרב הגאון הגדול
 המפורסם בכל קצוי תבל רבן של כל בני הגולה
 ראש"ר כקש"ת יש"א ברכה מאת ה' גר"ו
 יאיר רע"ל :

אנא נפשאי ראשון לציון עיני ראתה ס' יסוד מערבי שחיבר ידי"ן
 הרב העולם כולל כל אישורין כש"ת ר' רפאל אוחנה גר"ו
 והוא סובב הולך על ספר יסוד יוסף [עיין שם הגדולים החדש מ"ע
 ספרים] קטן הכמות ורב האיכות מפני תקנת השבים. ובפרט בימי
 השובבים. ולפעלא טבא אמרינן איישר וכל דבריו מוסר השכל רא"ה
 דברך טובים: אנא דאמרי כי ראוי לתמכו ולסעדו. איש כמתנת ידו
 לבי לחוקקי ישראל המהנדסים. הנה אנכי אקח ס' אחד מהם בלא
 נדר ואתם הרי ישראל גם אתם לקוח את ס' התורה הזה יחיד ורבים.
 וחלילה לחשוד בשום צד ישראל להשיג גבולו להדפיסו בלתי בשותו עד
 משך עשרה שנים רגופים לרגל המלאכה זכה מי שזכה ועד"א ולדק
 ח"ש פעה"ק ירושת"ו ציוס ט'ו'ג חסון שנת ש"ס'ו'ן ושמחה ישיגו צרב
 עז ושלים.

הנעיר יעקב שאול אלישר ס"ט .

בא. בי' יש"א ברכ"ה הי"ו

(מקום החותם)

ה ס כ מ ה

הסבמת הרבנים הגדולים . פרי קדש הידולים .
עומדים בפרץ . תהלתם מראה הארץ . אשר
בעיה"ק טבריא תוב"ב הי"ו וכסאם בימי שמים .

אנסי"ו :

ראשי שירות האומ"ר החר'ז והמסגר לבתים לבדים . עולות בקנה
אחד והיו לאחדים . אחת וארבע . כתובים באלבז . חרות
על הלוחות . והמה פתיחות : ומה האר'ש פתח להאי פתחא . היד
שגשגתה . ומסיימת בכי טוב :

מה אנחנו יושבים . חברים מקשיבים . רועים לאן קדשים יושבי
העמק אדמת קדש טבריא . אתר דתמן שכינתא שרייא .
בשצטי ישראל הודענו נאמנה . ראו הביא לנו יקר רוח איש תבונה .
ידיד הי' וידידנו . וכל מחמדיו . מעלת הרב העלום תפארת רוס אנשים . ו
מן הגזע ומן השרשים . שורייקי דעינא . כמהר"ר רפאל אוחנא
נר"ו נכד לאותו לדיק מתעסק בקדשים . החכם השלם והכולל וכליל
לאישי"ם . זקן זה שקנה . וכל מעשהו באמונה . כמהר"ר יאודא
אוחנא זלה"ה ממשפחת רם . אשר הונף ואשר הורם . הרב המקובל
האלק"י אשר ילק מגורי האר"י כמהר"ר סולימאן אוחנא זל"ל
וזאת ליאודה . אשר לו יעדה . מדובר בו נכבדות . עשר ידות . פיו
ולבו שוים . יפאר ענוים . ועלה האיש מעירו מעי"ת מכנאסא . אשר
נסיתו במסה . גזבר ונאמן זרוע המיומן לעניי עירו . אשר המלך
מש"ע חפץ ביקרו . זאת ועוד אחרת . כל שהיא תפארת לעושיה . עץ
חיים היא למחזיקים בה ותומכיה . גור אריה יאודה . לבנים מדה .
גזבר ומפואר . ובישראל יתפאר לחזק ידיים רפות . בכסף תועפות .
לעניי וחכמי ושלוחי ארץ ישראל מקודשת . בי"ג מדות שהתורה
נדרשת . לא שכב לבו צבקר צבקר בהטיבו . אשריו ואשרי חלקו .
וה' חפץ למען לדקו . ויטוש משכן של"ו . דרך ובא לו . בשנת התרכ"ה
בחדש סיון אזה למושב לו . לביא חמ"ד זו טבריא וזה פריה . קולטסג
מחיים ויתגל בתוך אהלו אהלי י"אודה . על התורה ועל העבודה . ו
וגשוא

ונשוא פנים. לדיק שימר אמונים. כל ימיו אשר חיה כמעשהו בחו"ל כן בקדש. כזה ראה וקדש. נגש והוא נהנה מיגיע כפו. מזוגותיו תלויים בכספו. אחא ואייתי בידיה הדא מרגניתא טבא נכדו היקר המלאך **רפאל** נברשתא דדהבא. רך ומשוח. עלם שיש בו מוח. יחוס והן עוזר לו. מפתו יאכל ומכוסו ישתה אמר ר' יאוד'ה אשיי מי שעמלו. וגידולו גידולי הקדש בין ברכייהו דרבנן. וילין לין פרוי יתן בעט"ו ועלהו רענן. שקוד על לימודו. ופרקו גאה בידו. תורה דיליה היא אמרו לדיק כי טוב:

מה יעשה לאיש לבוש הבדים. רב חסד גימל חסדים. שמע ה' קול י'אודה ואל עמי תביאנו. לשכון כבוד בארצנו. ההר חמד אלר'ים לשבתו. סוכו ומעונתו. לבוא לרשת משכנות ע"ג ארונות. טמון בארץ חבלו ויט שם אהלו. הארץ לרשתה. מדברה כעדן וערבחה. נפש היפה. מגופה בי"ג נפה. ולהבדיל בין המתים ובין החיים חכם בעוז **רפאל שרפא**. דברי פי חכם חן והאומר עשירית האיפה. אך בחורת ה' חפלו והרים ממנה מלא קמלו. שני ספרים נפתחים כערונות הבושם מגדלות מרקחים וילא הראשון כילו כהדרת ליקר ולתפארת איהו יאה וגולתיה יאה. „**טובת מראה**” וזאת שנית לעימת מחברתו וטפת לופים יעלו על שפתו. סובב הולך על חיבור מופלא בכחם אופיר לא יסולה הרב המקובל המחבר „יסוד יוסף” ז"ל ומחדש בטובו אשר נתן ה' בלבו חידושים ורמזים יקרים. הגה ארש"ו אר"ש רעננה מעולפת ספרים. וגאים הדברים למי שאמרו. וקובץ על יד כל נתח טוב. מפי סיפורים וספרים סדרן כהלכתן הוקלו למזותן וכולהו תנויי כחמר טוב דיתיב על דורדייה. הנקרא שמו **יסוד מערבי** טפמו וגימקו עמו עד היסוד בא מקרה בלתי טהור פרט למזומן. ומלאוהו רעות אשרי מי שלא חמאן. וירא מנוחה כי טוב:

מה נאה אילן זה אילן ששרשו מרובין. חכם ומצין. נפשו איתה ויעש מטעמים לזבות את הרבים ויצן כמו רמים. ובנה אללו ליוץ שורים המלויינים. חבל תנאים מלכי ארץ ורוזנים נערך בסוד קדושים רבה. גדול אדונינו ההגא האלר"י **רבי עקיבא** זיע"א ולשונו תהלך באר"ש נכוחות. בשבת האי תגא דידן **רבי מאיר** הוא הקדוש המהולל בתשבות. **העומר לנס עמים** שבוהו כל האומים זיע"א וכולהו תנאי ואמוראי ורבנן סבוראי דאתו ממולאי. צרוח חכמה בדעת ובמזימה

הסכמה

ובמזימה השבח השבח ארץ חמ"ד זו **טבריא** אשר נחגדל בה לא
זו מחצבה. ולפעלא טבא אמרינן ליה איישר. ותומכיה מאושר. יפולו
מעיוותיך חולה עשית ספרים הרבה. עפייה שפיר ואינציה. ולא ימוש
מחוך האהל אהלה של תורה לעזדה ולשמרה. המשלח מעינים צנולים
זרע צו למינהו טובי מראה ומשכילים ותמימים ינחלו **טוב** :

מה טוב ומה נעים ויהיו דברינו חלה נכנסים באזני השומעים.
כדרבנות וכמסמרות נטועים. למטן יכניסו החיצורים הללו
צביחס ובחומתם. בחלריהם ובטירותם. אי משום יקרא דשכבי. ויהי
רובה. גדולים לדיקים מלאים זיו ומפיקים. **תנאים ואמוראים**
ארזי לבנון הרמים והנשאים. אי משום. יקרא דחיי. כי הוא יסוד
מוסר לאיש אשר חלה לו חף הוא רא"ה והתקין סדר העבודה כי
הוא על ימים יסדה. שם קטן משם גדול עדות ציהוסף שמו. מה
ברוך טעמו. טעמו וראו כי **טוב** :

מה הלשון אומרת. אמריה ממררת. לרו חכימיא בשוקי טבריא.
אין לך יום שאין קללתו מרובה מחצירו. ישת חושך סתרו.
מוכים ומעונים. רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים. שם יחנו
תנו רבנן. יד עניי חגן. ועינינו תלויות לאבינו שבשמים. השקיפה
ממעין קדשך השקפה לטובה מנה אחת אפים. יראו עינינו צבנין
הדביר והאולם. בן דוד צראש וכסאו כימי עולם. והשב כהנים לעבודתם
ולא יטה לארץ מנלם. ולויים צדוכנס. רוממות אל צגרונס. והשב
ישראל לנויהם וה' יראה להם לראות **טוב** :

הרא בה דברי עמוסי התלאות. חבמי ומנהיליקהל קדוש ישורון החותמים
פה עיה"ק טבריא תוב"ב בחדש אייר הוא זיו שנת התרמ"ה

ב'א סימן והביאותים **אל** הר קדשי לפ"ג ברב עוז ושלום :

הצעיר רפאל אברהם כלפון ס"ט.

הצעיר יוסף דוד אבואלעפיא ס"ט.

הצעיר אהרן אלהרף ס"ט.

הצעיר שלמה רחסים אבואלעפיא בן אדמו"ר עט"ר רב חנא ז"ל

הצעיר דוד יעקב וואעקנין ס"ט.

הצעיר שלמה סובארי ס"ט.

הצעיר יעקב אוחנא ס"ט.

יסוד מערבי

יה יה בארץ החיים לא אביע אדם עוד עם יושבי חלד. כסוס עגור כן
הלפוף אהנה כיוגה דלו עיני למרום ה' עסקה לי ערבני וקרלתי
וגתחננתי אל ה' מה בלע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמחך
שמע ה' וחנני ה' היה עוזר לי. ברוך ה' כי שמע קול תחנוני בוצח
לבי וגעזרתי ויעלזו לבי ומשירי אהודינו אהה חשקת נפשי משחת כלי כי
השלכת אחרי גיווך כל חטאי. אשרי נשוי פשע כסוי חטאה מי יתן
טהור מטמא לא אחד. ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי
והקשיב בקול תפלתי בצדק קדושה חדש ימים ופדה בשלום נפשי אך
הוא לורי. מעוז מחסי באלהים. בטוחו בו בכל עת עם שפכו לפניו
לבצבם אלהים מחסה לני סלה. ויוכני לראות זרע ולהאריך ימים אני
וזרעי בטוב ובנעימים לשבת צבית ה' לאורך ימים ויקויים בו מקרא
שכתוב דברי אשר שמתי בפוך לא ימוכו מפוך ומפי זרעך אמר ה' מעתה
ועד עולם אגם"ו. ואחר כך יאמר מזמיר קט"ו עד גמירא עכ"ל ז"ל :

ועיין בספר קרא מקר"ה קטן הכמות ורצ האכיית קריאה למקר"ה
ח"ו והוא תיקון לקרי לקבץ וללקט הגילולית שנפלו בקליפה מלוקט
מודברי האור המופלא רבינו האר"י ז"ל ומהרב חמדת ימים. ובפרט
צ"ס בראה קרי ח"ו ובפרט מן הפרט למי שראה קרי ציוה"כ ח"ו שלא
ידאג כל השנה ומוצטח שיטלים שנתו יראה זרע יאריך ימים :

הנה כתב הרב ז"ל שלתיקון פגם הקרי ילמוד בכל יום ויום אחר
התפלה היקון מ"ח מתיקוני הזוהר והוא מסוגל להוליח יקר מזולל
ולחקן פגם הקרי וזה תיארנו :

בראשית המן תרי' חמן שב"ת. כנווגא דא בראש"ת בר"א שי"ת
ואינון תרי שבתי. עלייהו אחמר ושמרו בני ישראל את
השבת וגו' תרי זמנין אדכיר הכא שבת לקבל שכינתא עלאה ותחאה.
לדרתם מאי לדרתם. אלא זכאה חיבו מאן דעבד לון דירה בשבת
בתרי צתי לבה ואחפני מתמן יר הרע דחיהו חלול שבת צרית עולם
דא לדיק דשריין תרוייהו עליה. בני ישראל חינון תדין כליין גלח והוד.
בנוי דישראל סבא עמודא דאמלעיתא. תלת שביעי שביעי שביעי.
חלין תלת אבהן ענג שבת ונה"ר יולא מעד"ן להשקות את הג"ן. ונהר
חית נהר ואית נהר. אית נהר דאתקרי נחל קדומי' עדן עלאה עליה
אחמר עין לא ראחה אלהים זולתך. האי נהר חיבו ו' דנפיק מעדן עלאה
דהיבו ח' ואעבר גין אבא ואימא ואזיל חמש מאות שנה ומטי עד לדיק
שביעי

שביעי ומתמן חשקי לגנתא דאיהי שכינתא תתאה זכאה איהו מאן דנטיד
 דירה לשבת דאיהו לבא דלא אחקריב תמן עליזו דטחול וכעס דמרה
 דאיהו נורא דגיהנם. דעלה אחמר לא תצטרו חס ככל מושבותיכם ציוס
 השבת. והכי הוא ודאי. דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם
 חרבעים מלאכות חכר אחת. אינון לקבל חרבעים מלקיות חכר חד
 בשבת ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לגחש ותשעה
 לארעא ובגין דא אמרו מארי מתני' אין לוקין בשבת. דאלין מלאכות
 אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות. יציאות השבת בתים. אינון עקירה
 והנחה דעביד לון צבת אחת מאן דאעקר חפץ מאהריה ואנח ליה לצר
 מאתריה ומרשותיה כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות צרית ואנח ליה
 צרשו נוכראה. מאן דעביד דא גרים דאעקר גשמתיא מרשות דילה
 ואנח לה צרשו אחרא דאיהי מרה וטחול ודא גרס לישראל דאעקרו
 מארעא דישראל ואחגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים. והכי
 איהו מאן דאעיל אות צרית קדש דיליה צרשו נוכראה. שבתאי איהו
 טחול חמ"ה אהתא בישא מרה. שבתאי עליה אחמר והבור רק אין צו
 מים מים אין צו אצל גחשים ועקרבים יש צו ואיהו רעב ולמאון וקינה
 והספד וחשובא וקבלא. ואיהו גלותא לישראל ולריכין ישראל למעבד לה
 שנוי בכלא והא אוקמוה ואיהו דבור דחול דאיהו חסיר בשבת. וכד לא
 אשכחת אחר לשריא תמן איהי צרחת כנוונא דשפחה דאצרהס דאחמר
 צה מפני שרי גצרתי אנכי צרחת. טחול עלה אחמר של נעלך מעל
 רגלך נעל מטונף דטפה סרוחה. כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת
 קדש הוא דא שבת. ועליה אמרת שכינתא פשטתי את כתנתי איכבה
 אלצונה רחלתי את רגלי איכבה אטנפס' ובגין דא לריך צר נס בשבת
 לשניי כלבושין. צשרגא. צמאכלין. ולריך למהוי מוסיף מחול על הקדש
 וכל המוסיף מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת וכל הגורע גורעין ליה ההיא
 נפש יהירה ח"ו. ואח"כ יאמר פסוקים אלו:

ואתה אל הירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק
 ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין בחרירד : ג"פ

האל תמים דרכו אמרת ה' צרופה סגן הוא לכל החוסים בו : ג"פ
 ויכוין שהטיפו' שילאו ממנו צין בגלגול זה צין בגלגול אחר צין בהקין
 צין בחלום והם שבויים ציד הקלי' צכח קריאה זו יחזרו לקדושה. ויכוין
 בתיבת אמרת כי מה שהיתה השכי' בגריעות ח"ו צעונו צסוד מארת
 ח"ו עתה ע"י תשובתו יחזור להיות אמרת : ואח"כ

יסוד מערבי

ואח"ך יאמר ג"כ שיר היחוד הנה שתיקנו האר"י דבי עילאי והוא
מסוגל הרבה לתוקן זה. וזה תוארו :

יחיד הוא במלכותיה. יחיד הוא בגלותיה. יחיד הוא בסתימותא
דה"א עילאה יחיד הוא בשבעה רקיעים וכל רקיע ישבח
יתיה במרומא ברתת יחיד הוא בשעתא דנהיר זיווא דה"א עילאה בה"א
תמאה יחיד הוא בשיפיין דמרכבא דנהיר זיוואן לאילתא בשעתא דמתחברא
עם בעלה. יחיד הוא בדרגא עשירים דמרכבא. יחיד הוא בגלות דאו"א
בשעתא דיתחזקון דין עם דין. יחיד הוא בדל"ת וא"ו יו"ד לתתא יו"ד
לעילא בין תרין כרוזי"א. יחיד הוא בנהרא דנפיק מעדן ואתמשיך לדל"ת
יו"ד בשכינתא תמאה ויו"ד עילאה. יחיד הוא בכחפין דז"א דאינון נטיין
לתרין פרגודין דאינון לעילא. יחיד הוא באחדותיה דה"א רמיזא בעולימתא
שפירתא דגלי"א ולא גלי"א. יחיד הוא בתרין וחלתין רקיעים דאינון
מתכסיין מכולהון. יחיד הוא בתלת מרכבות דיליה דנהור' עמיה שרי.
יחיד הוא בעשרים וארבע דלוגין דדליג ודליג ואדליג בה"א עילאה :
יחיד הוא בתרין וחמשין לירופים דה"א דאינון שבילין דל"ת וא"ו דלא
ידיעין. יחיד הוא בשעתא דנפיק טלא מבין חיוותא דאינון רמיזאן
ולא רמיזאן רמיזאן אינון בסופה דז"ד עלא' גליין ולא גליין נסעין ולא
נטלין מתכנפין בכנופי"א דילהון אלפיין ורבבן דתיכין קדישין תקעין ולא
מיבבין כמה דאתמר לבבתי אחוסי בלה דאינון כלהון מתכסיין בלא
דל"ת וא"ו ולא גליין ולא רמיזאן צו"ד ה"א חקק שמיה בכורסי"א
יקירא דה"א עילאה בלא"ו :

הנה קריאה נאמנה זו היא שיהיה לתוקן הנו' לכל הימים
וצפרט ציוס שראה קרי"ת"ו :

אבל מי שראה קרי ציוס הכפורים ח"ו יאמר ארבע קדושות סיסד
ר"א הקלירי ליוה"כ שלשים יום רצופים מיד אחר יוה"כ ואח"כ
המזמורים הכתובים אחר קדושות וגם ילמוד הנו"ל וגם מירי שבוע
בשבוע בע"ש יפריש ארבע פרטות כנגד די' אותיות הוי"ה ויניחם במשמר
וצערב יוה"כ שיבא עליו לשלום יתגם לעניי'. והשעה שמפריש הפרוטו'
יבטא בשפתיו ויאמר אני מפריש פרטות אלו ליחנס ללדקה בערב
יוה"כ שיבא עלינו לשלום :

וזה סדר ארבע קדושות דר"א הקלירי זלה"ה :

ובבן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו מלך מוחל וסולח :